

Opgørelse af husstandsindkomsten.

9. I boligsikringsloven benyttes husstandsindkomsten som grundlag for beregning af boligsikringen.

Når husstandens samlede indkomst lægges til grund er det udtryk for, dels at alle i husstanden bør deltage i udgifterne ved boligen, dels at husstandsindkomsten er det bedste udtryk for evnen til at betale udgifterne. Husstandsindkomsten foreslås derfor ligeledes benyttet ved beregningen af egenbetalingen ved udmåling af boligydelsen.

Ved husstanden forstås alle med fast ophold i boligen.

Husstandsindkomsten foreslås opgjort som summen af husstandsmedlemmernes endelige ansatte skattepligtige indkomst for det senest slutlignede indkomstår. Da husstandsindkomsten skal indgå i beregningen af boligydelsen i forbindelse med boligudgifter, der er opgjort som de aktuelle beløb, foreslås det at opregulere den skattepligtige indkomst med sigte på et niveau, der svarer til det aktuelle indkomstniveau. En sådan regulering benyttes af samme grund i boligsikringen. Forslaget om den nærmere fremgangsmåde ved denne opregulering er behandlet nedenfor.

I folketingsbeslutning af 12. februar 1976 blev regeringen opfordret til at træffe foranstaltninger til, at tildelingen af indtægtsafhængige ydelser til personer, hvis faktiske indkomst væsentligt overstiger den skattepligtige indkomst, f. eks. på grund af specielle skattetekniske fradrag, skal finde sted efter en samlet vurdering af vedkommendes økonomiske forhold. (Folketingstidende 1975/76, tillæg C, sp. 195).

Ved folketingets behandling af et forslag til ændring af boligsikringsloven i foråret 1976 blev forholdet mellem denne folketingsbeslutning og boligsikringens anvendelse af den skattepligtige indkomst som indkomstgrundlag drøftet. Resultatet blev, at den skattepligtige indkomst fortsat benyttes som grundlag for boligsikringen, og at kommunerne fik pligt til at foretage en vurdering som nævnt i folketingsbeslutningen. I overensstemmelse hermed kan kommunerne afslå eller nedsætte boligsikringsydelsen, når lejen overstiger halvdelen af indkomsten, jfr. Folketingstidende 1975/76 sp. 3677, 5553, 5953; tillæg B. sp. 945, 1067; tillæg C, sp. 443.

Det foreslås derfor, at en tilsvarende bestemmelse optages i boligydelsesloven.

Den foreslåede opgørelse af indkomstgrundlaget afviger væsentligt fra indkomstopgørelsen i pensionslovgivningen. Principperne fra pensionslovene er ikke fundet anvendelige i deres nuværende ud-

formning. Det skyldes bl. a., at pensionslovgivningen ikke lægger husstandsindkomsten, men som hovedregel kun pensionistens egen indtægt til grund. Desuden nødvendiggor hovedprincippet for boligydelsen, at pensionerne - i modsætning til hvad der gælder efter pensionslovene - medregnes i indkomsten. Hertil kommer, at det som nævnt er foreslået at foretage en opregulering af indkomstgrundlaget sigtende mod et aktuelt niveau.

Indførelse af dette indkomstbegreb indebærer den ulempe, at der indenfor pensionssystemet vil være forskellige indkomstbegreber. Regeringen overvejer, som nævnt i bemærkningerne til forslaget om ændring af folkepensionsloven, mulighederne for på et senere tidspunkt at gennemføre en mere overskuelig lovgivning inden for en række områder af pensionslovgivningen. Det vil i denne forbindelse blive overvejet, hvorledes en forenklet og mere ensartet indkomstopgørelse kan udformes.

Ud fra et ønske om at opgøre indkomstgrundlaget således, at det udgør det bedst mulige udtryk for evnen til at betale for boligen, foreslås et fradrag i hvert barns indkomst ved opgørelse af husstandsindkomsten. Desuden foreslås det i den regulerede husstandsindkomst at foretage et fradrag for hvert barn i husstanden.

Tilsvarende regler vedrørende børn findes i boligsikringsloven. Beløbene foreslås derfor fastsat til samme størrelsesorden som i boligsikringen.

Den foreslåede indkomstopgørelse indebærer en forskelsbehandling mellem ejere og lejere. Det skyldes, at for ejere påvirker en del af boligudgiften (overskud/underskud på boligen og renteudgifterne) i kraft af reglerne om skattemæssig lejeværdi og fradragretten for renter deres skattepligtige indkomst, mens lejernes husleje ingen betydning har for størrelsen af deres skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at der ses bort fra disse forskelle i indtægtsgrundlaget for ejere og lejere. Dette skyldes, at korrektioner vil være administrativt særdeles belastende. Desuden vil det være yderst uensigtsmæssigt at benytte flere indtægtsopgørelser ved beregningen. Forslaget om at se bort fra forskellen er også begrundet i det mere principielle, at der ikke ved udmåling af andre sociale ydelser sker korrektioner for at udligne de nævnte forskelle i indkomstopgørelsen for ejere og lejere.

Derimod er der, som nævnt i pkt. 8, stillet forslag om, at der ved *udgiftsopgørelsen* tages hensyn til den skattemæssige virkning af over/underskud på boligen. Der er herved ikke, jfr. ovenfor, taget hensyn til virkningen på *egenbetalingen* af ændringen af den skattepligtige indkomst som følge af